

ניידות - כיצד?

שהניידות הולכת ונעשית יותר ויותר קובעת את גורל המערכה לא רק מבחינת האמצעים הדרושים אלא בעיקר מבחינת הצורך שהמחשבה תהיה שזורה בניידות.

כיצד תושג הניידות? מהי ניידות? אנו אומרים שכוח צבאי נייד כאשר הוא בלתי תלוי בעורף ובמידה הוא מהיר מספיק כדי להקדים את האויב בכל מהלכי הלחימה והוא רענן, ער ואמצעי הלחימה מוכנים לפעולה בכל מצב גם מבחינות אספקה ואחזקה. במלים אחרות לא רק שתקן הציוד של הפרט והיחיד דה יהיו כאלו אשר יעשו אותם קלי תנועה ויחד עם זה אספקתם עמהם, אלא שלא יהיה דבר בשיטת האספקה וההחזקה של גייסות אשר יפגעו בניידותם. אספקה, אם לצורכי מלוי החסר או מבחינת הקמת מצבורים לצורך פעולה מסוימת, נותנת לגוף הצבאי שלו מספקים אי תלות; ואילו אמצעי התובלה — רכב, פרדות, סבלים, רכבות הם שנותנים לו את המהירות. האי-תלות והמהירות יחדו נותנים את הצד הטכני של הניידות ואם אמנות הפיקוד של המפקד תושתת על מושגי ניידות הרי שהכוח יהיה נייד. האם לאור חיוניות הניידות מותר שהאמצעים הטכניים המאפשרים ניידות יהיו מפוצלים בין שתי פונקציות מטה או שנכון יהיה לשנות פונקציות מטה בהתאם לצרכי הגייסות ולחבר את האספקה והתובלה כי צרכי הגייסות תובעים זאת? אספקה כשלעצמה גם אם תהיה בשפע היא חסרת ערך באם לא תגיע אל היחידות בזמן, בדיוק כמו שרכב אשר אינו מוביל דבר או מושתת על הנחה שהוא פטור מהצורך להגיע אל היחידות, חסר ערך. החשיבות ההולכת וגדלה של הניידות, כדי לגשר בין הצורך לפיזור וריכוז מהירים ובמפתיע — נדמה לי שדיה להציג תביעות חמורות ביותר; ועל אלו יהיה צורך לענות גם בארגון ומבנה מתאימים.

אחד ניח

ככל שמתרחקים אנו ממלחמת העולם השנייה וככל שמתפתחים אמצעי הלחימה בולט באופן מיוחד פיתוח האש כאמצעי הלם מכה, השמדה, בידוד אזור מערכה, יריטת תנועת גייסות לא רק מהקיום הקדמיים אלא גם בעורפי האויב. כיוון ההתפתחות הוא בטנה, בחומר נפץ ובמידת כושר ההשמדה של הקליעים השונים. בעזרת אמצעי קשר יעילים נעשית השליטה לצורכי ריכוז האש על מטרה בכמות ובזמן יותר קלה. במלים אחרות אנו עומדים בפני מצב שהשפעת האש בשדה הקרב תביא בהכרח לפיזור רחב ועמוק יותר מן הרגיל בגלל אש זאת ובגלל האויריה של האויב. יעילות האש הולכת וגדלה גם בלילה ואף האויריה בלילות בהירים מטרידה בצורה יעילה. ברור מצד שני שכוח צבאי מפוזר אולי יצליח להתגונן אולם לא יוכל לתקוף, ואין ההגנה מביאה להכרעה בשדה הקרב. היא במקרה הטוב ביותר מסוגלת למנוע הצלחה מן האויב; כלומר יהיה צורך בכל מקרה התקפה לרכז את הכוח במקום ובזמן באם ישנה כוונה להשיג הכרעה באותו מקום. שתי עובדות אלה ברורות. בכל אופן יהיה נכון להגיד שהן לאט לאט הולכות ומתבהרות אם לא במעשה הרי במחשבה לפחות.

נשאלת השאלה כיצד לעבור ממצב מפוזר למצב מרוכז וממנו למפוזר לפי הצורך? התשובה לזאת היא ניידות. בעיקר ניידות כזאת אשר תאפשר לבצע את הריכוז או את הפיזור במפתיע כך שבמשך הזמן הקצר שהאויב יהיה מופתע יאפשר לבצע את המשימה בכוח כזה שניצול הצלחתה יסייע בהגדלת משך ההפתעה על האויב, כדי שבמהירות המקסימלית תושג ההכרעה. מהירות הפעולה נעשית יותר ויותר חיונית כך שמשך הזמן שהכוח המרוכז חשוף לפעור לות הנגד ע"י אש של האויב יהיה מינימלי פן יגדל אחוז האבדות ותגדל מבוכת הקרב אשר במילא קיימת בכל פעולה ופעולה עקב מחסור בידיעות ופעולות בלתי צפויות של האויב בזמן, עצמה וכיוון. ברור